

ביצה כה. (שורה 2) עד כה: (משנה)

ביאורים

כזית חי מבית שחיטתה - איסור דם הינו רק בדם שיצא מהאברים (וכן בדם שבלב) דם שנמצא באברים ולא פירש מותר לאוכלו. לכן מותר לאכול בשר חי אם שטפו אותו קודם לכן. (וכן בשר צלי) הסיבה שיש צורך להכשיר בשר הוא בבשר מבושל שם הבשר יוצא מהאברים (ונאסר) ואז הוא חוזר לאברים. אבל בשר חי או צלוי של אבושל מותר לאוכלו אפילו אם לא הוכשר.

רב חסדא/רבה בר רב הונא סבר ללמוד מכך ש

הולד של חיה שקיננה בפרדס:

מותר, (גם אם הפרדס רחוק מהעיר)

דחיה:

במקרה זה לא הזמינם במעשה! (וכן מפורש בברייתא)

למסקנה

ולד של חיה שקיננה בפרדס:

כשהפרדס סמוך לעיר - מותר, (כי דעתו עליו)
כשהפרדס רחוק מהעיר - אסור, (וצריך להזמינו במעשה)

והחיה עצמה (שקיננה בפרדס): אסורה, (כי מחוסרת צידה)

הסוכר אמת המים מערב יו"ט (שלא יכנסו בה דגים):

דגים שימצא בה ביו"ט - מותרים, (כיוון שהזמינם במעשה זה)

משנה

מתי מותר לשחוט בהמה ביו"ט?

ת"ק: כשיש שהות לאכול ממנה כזית בשר צלי.

ר"ע: כשיש שהות לאכול ממנה כזית בשר חי.

אם שחט בהמה בשדה ביו"ט

לא יביאינה במוט אלא יביאנה בידו אברים אברים.

מדובר כשיש בהמה חולה שמעוניין לשוחטה לפני שתנבל

אמנם:

מהרגע שהבהמה נשחטה היא בחזקת היתר (ואין לחשוש שהיא טריפה), ומותר הלכתית לאכול את בשרה אף קודם הפשט וניתוח.

אבל:

משום דרך ארץ לא יאכל בשר לפני הפשט וניתוח, כי נראה כרעבתן. (ומאותה סיבה לא יאכל שום ובצל מראשו ולא ישתה כוסית יין בלגימה אחת)

ישראל עזים שבאומות ולכן ניתנה להם התורה (כדי שיתעסקו בה ותתיש כוחם ותכניע ליבם)

עקרונות מוסריים שנלמדים מהטבע

לא לקחת מחלקם של אחרים (הצב)

להתאפק ולא להנות מדבר טרם זמנו (פירות לא מבשילים בשנים הראשונות)

כשמתחשלים הרבה פעמים מר הופך למתוק (נטורמוס שמתבשל 7 פעמים ומתמתק)

אסור לצאת ביו"ט (בגלל שזה דרך חול):

הסומא - במקלו.

הרועה - בתרמילו.

כולם - בכסא.

מתי מותר לצאת בכיסא:

א. כשהרבים צריכים לו,
ב. ר"א: כשלא מכתפים אותו.